

А. М. Колодний

Екологія і релігія

ЕКОЛОГІЯ І РЕЛІГІЯ Реліг. тлумаченням взаємовідношення суспільства і природи притаманні містифікація та наповненість реліг.-морал. смислом. Богослови вважають причиною екокризи втрату людиною богоданих морал. основ панування над природою. Відчужуючи від себе Бога шляхом самообожнення, возвеличення своєї сили, людина цим самим сприяла відчуженню від себе природи. Отже, екол. проблеми можуть бути вирішені лише шляхом вірного розуміння божеств. заповідей, придушення гріхов. нахилів людини, утвердження реліг. вартостей, реалізації принципів «госп. аскетизму». Вирішити таке завдання людина сама не в змозі, тому гол. роль у цьому повинна відіграти Церква, підтримуючи громад., держ. і міжнар. заходи, спрямовані до відповід. мети. Якщо раніше богослови обстоювали ідеї фіксизму, тобто вважали гріхов. спроби людини змінити божеств. порядок у природі, то нині їхні екол. погляди загалом характеризує оптиміст. позиція. Виходячи з принципу, що «людина – співпрацівник Бога», вони закликають у межах розумного своєю працею довершити закладені Богом у природі можливості на благо людству. Такі погляди на екол. проблеми одержали назву «оптимізм надії».

Бібліографічний опис:

Екологія і релігія / А. М. Колодний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18704>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).